

Έρχεται τσουνάμι μέτρων-απολύσεων (αλλά ευτυχώς δεν θα λέγονται «Μνημόνιο»!)

Παρότι το ζήτημα της ναζιστικής εγκληματικότητας μονοπώλησε προσωρινά το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης, η οικονομική πραγματικότητα παραμένει αδυσώπητη για την πλειοψηφία όσων κατοικούν σε αυτή τη χώρα. Τα μέτωπα που έχει να αντιμετωπίσει η κυβέρνηση είναι πολλά, και γι' αυτό το μόνο που προσπαθεί να πετύχει είναι να μην συμπέσουν όλα τα μέτρα που έρχονται ταυτόχρονα.

Στη μέθοδο των «καθυστερήσεων» πρωτοστατεί ο Κ. Μητσοτάκης, ο οποίος παρότι είναι ένθερμος οπαδός των απολύσεων και της διάλυσης όλων των υπολειμμάτων του κοινωνικού κράτους, κατανοεί ότι το κόστος των μέτρων για την ετοιμόρροπη κυβέρνηση θα είναι πολύ μεγάλο. Έτσι μετά τη διάλυση των πανεπιστημίων που επιχειρεί ο υπουργός και η κυβέρνησή του, καθώς θέτουν σε διαθεσιμότητα περί το 40% των διοικητικών υπαλλήλων των πανεπιστημίων την ώρα που αυτά είχαν απολέσει περί το 50% των αντίστοιχων θέσεων τα τελευταία χρόνια (!), θα αναγκαστεί να περιμένει έως το τέλος Δεκεμβρίου για το επόμενο κύμα διαθεσιμότητας. Στο ενδιάμεσο πιθανόν να δηλώνει ότι διαπραγματεύεται με την τρόικα μια παράταση δύο ολόκληρων μηνών (!).

Αλλά δεν είναι μόνο η διάλυση των δημόσιων υπηρεσιών. Παρότι η ελληνική κυβέρνηση δεν ενημερώνει για τίποτα από όσα διαμείβονται στις συζητήσεις με την τρόικα, και ο κ. Στουρνάρας «αυτονομείται» δηλώνοντας ότι «δεν υπάρχει χρηματοδοτικό κενό», ταυτόχρονα διαρρέονται «έμμεσα» μια σειρά από μέτρα που έρχονται. Η μέθοδος με την οποία ανακοινώνονται με πλάγιο τρόπο τα επερχόμενα μέτρα στην επικαιρότητα είναι η εξής: Οι διαρροές δεν αφορούν τα μέτρα καθαυτά αλλά τις αιτίες που αναγκαστικά θα τα προκαλέσουν. Η πραγματικότητα αντιστρέφεται, καθώς οι αιτίες όχι μόνο αποσυνδέονται από τη μνημονιακή πολιτική, αλλά θεωρείται ότι προέρχονται από τη μη-εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η επερχόμενη κρίση των ασφαλιστικών ταμείων. Η κυβέρνηση παριστάνει ότι η κατάρρευση των ασφαλιστικών ταμείων δεν οφείλεται στην πολιτική της που έχει προκαλέσει την ανεργία, την αδυναμία της πλειοψηφίας των αυτοαπασχολούμενων να καλύψουν τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις (ο ΟΑΕΕ υπολογίζεται ότι θα έχει έλλειμμα 800 εκατομμυρίων μέσα στο 2014), και τη διαφυγή εσόδων από τη μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών από κερδοφόρες επιχειρήσεις. Αντί να προσπαθήσει να βρει μια βιώσιμη λύση, μειώνει ακόμη περισσότερο τις εργοδοτικές εισφορές (!) και παρουσιάζει ως φυσική αναγκαιότητα την περικοπή 1-1,5 δισεκατομμυρίου επιπλέον από τις δαπάνες υγείας, συντάξεων και εφάπαξ!

Άλλο παράδειγμα είναι η υστέρηση των εσόδων. Παρά το γεγονός ότι το κράτος έχει εξαπλασιάσει τα (υπολογιζόμενα) έσοδά του από φόρους ακίνητης περιουσίας μέσα σε 3 χρόνια (!), ετοιμάζεται νέα αύξηση της φορολογίας σε μικρή και μεσαία ακίνητη περιουσία, η οποία θα συνδυάζεται με ελάφρυνση της φορολόγησης των μεγάλων περιουσιών. Επίσης, μόνο κλαυσίγελο προκαλεί το εύρημα της παραχώρησης ακινήτων στο δημόσιο για εξόφληση χρεών χωρίς να επιστρέφεται η όποια υπερβάλλουσα αξία. Ταυτόχρονα υπολογίζεται αύξηση των φορολογικών εσόδων περί το 1,5 δισεκατομμύριο, το οποίο όμως δεν θα προέλθει από τα κέρδη και τα πολύ ψηλά εισοδήματα, αλλά και πάλι από τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους ελεύθερους επαγγελματίες. Αν προσθέσουμε άλλο 1 δις περίπου περικοπών που συζητείται για τους τομείς παιδείας και άμυνας, ολοκληρώνουμε την εικόνα της υποβάθμισης του ελληνικού κοινωνικού κράτους σε τριτοκοσμικά επίπεδα.

Αλλά, προς θεού! Δεν πρέπει να λέμε ότι έρχονται νέα μέτρα. Μη χαλάμε και την εικόνα της χώρας μας...